

Драгомира... Най сетиѣ, *огато всичко се стекло тѣй, че трѣбва да се подчинимъ - Мигъръ Драгомиръ би измѣнилъ...

И. / Спомнилъ си станалото / Какви ужасни нѣща станаха... и ако още нѣщо....

Ник. Съ смъртта на Драгомира се постигна най важното. княгиня Мара ще послуша патриарха.

И. Дано. Царю!

Ник. Друго щѣше да бѣде, ако Драгомиръ бѣ живъ. Щомъ го е обичала - не би се отдѣлила лесно отъ него. Но сега! сега какво я свързва... най сетиѣ, Царю, тя трѣбва да се подчини. Жената трѣбва да се подчинява.

И. Още въ самото начало азъ мислѣхъ, така, но рѣкохъ: да дамъ всичкаѣ та възможностъ... защото не искахъ да ми се сърди нито Патриарха, нито тя... Щомъ обаче не се съгласява... Една сестра е по малко нѣщо отъ короната... *От сиринситата на Горнамото...*

Ник. Именно!.. да обориѣ глава.

И. Все пакъ азъ ще направя послѣденъ опитъ... трѣбва да се държимъ по интъкъ... Защото, *огато се явимъ и тя направи нѣщо прѣдъ Мурада - тогава Тогава може всичко да пропадне... Той и Дрина би помогнала нѣщичко...

Ник. Това азъ имахъ прѣдъ видъ и вече ѣ говорихъ да даде нѣкой съвѣтъ тя ѣ е като майка...

И. Та той не е ну / Влиза Тихомиръ /

Тих. Владиславъ чака.

И. Нека дойде. *таковъ край азъ мисля, че Драгомиръ бѣше пожелалъ.

И. / Стана / Царъ се II

И. Тихомиръ излиза, Владиславъ влиза.

Вл. Царю, пристигнаха спътниците на нашитѣ пратеници. Стигнаха до половината на пътя и се върнаха безъ умора. По това смѣтамъ, че вече нашитѣ пратеници сѣ при Мурада.

И; че ти, Щомъ спътниците сѣ се върнали - Мурадъ е вече увѣдоменъ. Ще има време и за насъ...

Ник. Азъ Щомъ тѣ му разправятъ, че неговитѣ пратеници ще бѣдатъ съ насъ той ще повѣрва, че прѣдложението му е прието. Още повече, че и той ще задържи нашитѣ... Послѣ като се явимъ ние... и му разправимъ - той ще разбере.

И. Друго не остава.

Ник. Но това е близо до ума. Кой ще помисли, че единъ човѣкъ съ здравъ разсудкъ ще направи онова, което стори Драгомиръ. Разбира се неприятно, но за това че Драгомиръ е биялъ людъ нѣма Мурадъ да прави въпро-